

[Egon Jensen.]

ønske om, at dette i stedet blev en årlig afgift.

I princippet er socialdemokratiet enig i en lystbådeafgift, men vel at mærke på de dyre lystbåde og ikke på almindelige sejlskibe og lystbåde. Man skal nemlig erindre sig, at den særlige favoritstilling for lystbåde med rabat på benzinafgiften til sejlsportsforeningerne er ophørt, det drejede sig om omkring 600.000-700.000 kr. på årsbasis, og derudover betaler mange små både også ret store havneafgifter.

Det forslag, regeringen her kommer med, kan vi uden ingen omstændigheder støtte, selv om finansministeren bliver ked af det. Det nytter ikke, at statsministeren og finansministeren henviser til, at det var de forskellige partiers ønske. Det er at gøre sort til hvidt, og det er i hvert fald ikke i overensstemmelse med sandheden. Dette forslag er regeringens eget forslag, og faderskabet til ideen, hvor dårlig den end er, er regeringens og ingen andres, og her nytter det ikke noget, at man skyder skylden over på andre.

Det pikante ved sagen er, at selv statsministeren synes, det er en dårlig idé, og at det faktisk er synd at lægge afgift på dette område. Ja men statsministeren er jo regeringens chef, og jeg går da ud fra, at finansministeren ikke i så henseende rangerer over statsministeren, eller gør han det måske på dette område?

Det pikante ved forslaget er yderligere, at de såkaldte forligspartier i rad og række undsiger regeringens forslag, og regeringens trofaste støtte, hr. Erhard Jakobsen, bruger endda så voldsomt et udtryk som tåbeligt om forslaget; det er vist det, man kalder fostbroderskab i forligstider. Hvis nogen i denne forbindelse vil hævde, at regeringen er blevet udstyret med psykologisk sans, burde de faktisk idømmes hæftestraf og endda ubetinget. Regeringen ved på forhånd efter den voldsomme offentlige debat, at forslaget vil lide en krank skæbne her i folketinget, og det burde nok have givet anledning til overvejelse blandt de tolv, men det er åbenbart ikke sket.

Finansministerens forslag opererer med afgifter på fra 600 kr. til 3.600 kr. udelukkende på grundlag af skibets længde, uden nogen som helst hensyntagen til bå-

dens udstyr alder eller værdi. Det er så lidet gennemtænkt, at man skulle tro, finansministeren havde tænkt på ensartede dyrtidsportioner, mens det egentlig drejede sig om en bådafgift. Nogle har sagt om forslaget sådan lidt morsomt: ej båd til lyst, men det er nok ikke rigtigt, for der skal da en vis lyst og en vis indsats til, hvis man ønsker at sejle i en lystbåd. Men de mange protester tyder på, at man virkelig har ramt urimeligt og ramt urimelig hårdt. Det er ikke bare protester fra Skive og fra Svendborg, men det er protester fra det ganske land, og her har regeringen skåret en skive så tyk, at selv den værste gourmand siger: ikke til mig!

Regeringens forslag betyder simpelt hen, at det umuliggøres for den jævne mand at have en båd, en båd, som han måske har ofret tid, ja år på at få mulighed for at sejle med, og som han vil nyde sin fritid i.

Hvad der i forbindelse med en eventuel vedtagelse kunne være af omgørelser, f. eks. indregistrering til fiskerbåde og andet, skal jeg lade være med at nævne; jeg skal ikke give for mange fiduser herfra. Men afgiften er helt oppe på 3.600 kr., måske endda på en båd til 10.000 kr. Det vil sige, at bådens værdi har en tredjedel afgift pr. år. Kan man slet ikke se, hvad det betyder for jævne mennesker? Det vil simpelt hen gøre det umuligt for dem at bevare deres båd og den hobby, som de har i den forbindelse.

Det har aldrig været socialdemokratiets opfattelse, og jeg forstår, efter den debat der har været, heller ikke ret mange andre partiers opfattelse, at man skulle have en afgift på denne måde.

Men her er der altså også tale om en forbier fra finansministeren, og vi vil ikke dække ministeren ind. Selv om ministeren før var så venlig at sige, at vi godt vil være med til lettelser, men ikke til ekstraafgifter, må jeg i al beskedenhed minde finansministeren om, at det skam ikke er os, der har medansvar for, at forligspartierne er gået ind i en eller anden aftale, som de ikke kan huske, og som de løber fra på stribe, når forslagene bliver fremsat her i folketinget.

Dette er et helt urimeligt forslag, som rammer langt over det, man diskuterede, da man første gang var inde på spørgsmålet om afgift på lystbåde, og da regeringen kom med forslaget om registreringsafgift. Det